

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **C.**, so sídlom v B., IČO: X., zastúpenej Advokátskou kanceláriou A., so sídlom v B., IČO: X., v mene ktorej koná advokátka a konateľka JUDr. A., proti žalovanej **J.**, naposledy bývajúcej v K., zastúpenej opatrovníkom JUDr. P., zamestnancom Okresného súdu Košice – okolie, **o zaplatenie 2.089,97 Eur s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 29 C 141/2012, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 30. januára 2014 sp. zn. 3 Co 32/2013, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a**.

Žalovanej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Košice II rozsudkom z 1. októbra 2012 č.k. 29 C 141/2012-36 zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala zaplatenia 2.089,97 Eur s príslušenstvom ako dlhu vzniknutého v súvislosti s poskytnutím revolvingového úveru, keď dlh mal pozostávať z nezaplateného úveru, úroku za poskytnutie úveru, poistného a poplatkov z omeškania. Žalobkyni, ktorá si uplatňovala náhradu trov konania tieto s poukazom na § 142 ods. 1 O.s.p. nepriznal. Zamietnutie žaloby zdôvodnil s poukazom na § 497, § 499 až § 504 Obchodného zákonníka a tou skutočnosťou, že žalobkyňa i napriek dôkaznej povinnosti (§ 120 ods. 1 veta prvá O.s.p.) ani na výzvu súdu nepreukázala poskytnutie peňažných prostriedkov na účet žalovanej, ani podrobne nevyčíslila z čoho pozostáva žalovaná pohľadávka, obdobie úveru, z čoho pozostáva úrok, teda z akej sumy a za aké obdobie.

Krajský súd v Košiciach na odvolanie žalobkyne rozsudkom z 30. januára 2014 sp. zn. 3 Co 32/2013 rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil a žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Odvolací súd považoval rozsudok súdu prvého stupňa za vecne správny, keď žalobkyňa ani v odvolacom konaní nespochybnila uvedené skutkové a právne názory okresného súdu. Uviedol, že žaloba obsahuje iba tvrdenia žalobkyne o tom, že poskytla žalovanej sumu 1 659,70 Eur, avšak žiaden dôkaz o preukázaní tejto sumy na účet žalovanej nepredložila. Zdôraznil, že žalobkyňa na tento podstatný záver súdu prvého stupňa v odvolaní reaguje iba vetou, že žalovaná v priebehu konania namietala, že revolvingový úver jej nebol poskytnutý. Pokiaľ súd prvého stupňa z vykonaného dokazovania nezistil pravdivosť skutkového tvrdenia žalobkyne spočívajúceho v tom, že žalovanej neboli peňažné prostriedky vyplatené a ak na tomto skutkovom zistení založil svoje rozhodnutie, mohla sa žalobkyňa účinne brániť iba tak, že by poukázala na prípadný omyl súdu prvého stupňa pri skutkovom zisťovaní tejto podstatnej okolnosti. To však odvolateľka neurobila. V súvislosti s odvolacími námietkami smerujúcimi k neaplikovateľnosti Obchodného zákonníka na daný právny vzťah, pričom súd prvého stupňa aplikoval na vzťah medzi účastníkmi konania práve ustanovenie Obchodného zákonníka, považoval odvolací súd túto odvoláciu námietku za irelevantnú. Odvolací súd dospel k záveru, že žalobkyňa nespochybnila skutkové a právne závery súdu prvého stupňa. Odvolací súd, viazaný obsahom a dôvodmi odvolania, nezistil žiadne pochybenie súdu prvého stupňa, ktoré by malo za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, preto podľa § 219 ods. 1 O.s.p. rozsudok potvrdil ako vecne správny. Úspešnej žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože jej žiadne trovy nevznikli.

Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podala dovolanie žalobkyňa, navrhla ho zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie z dôvodu, že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.) a konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.). V dôvodoch dovolania poukázala na to, že žalovaná podpisom zmluvy o úvere potvrdila, že sa so zmluvou o úvere oboznámila, súhlasí s ňou a uzatvára ju v súlade so slobodnou a vážnou vôľou. Žalovaná svojim podpisom tiež vzala na vedomie, že Všeobecné obchodné podmienky, ktoré sú vytlačené na rubovej strane tlačiva zmluvy a prílohy 1-4, sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere, považuje ich za dostatočne zrozumiteľné a určité a prejavuje súhlas byť nimi viazaná. Mala za to, že jej nárok uplatnený v žalobe je dôvodný. Vyčítala súdu prvého stupňa, ktorý ju síce vyzval na špecifikovanie dlžnej sumy, úveru a úroku, avšak ju nevyzval na preukázanie poskytnutia finančných

prostriedkov na účet žalovanej. Odvolací súd mal následne takýto rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Žalobkyňa v dovolaní, s poukazom na čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a zákon č. 244/2002 o rozhodcovskom konaní a jeho § 35, podľa ktorého doručený rozhodcovský rozsudok, ktorý už nemožno preskúmať podľa § 37, má pre účastníkov rozhodcovského konania rovnaké účinky ako právoplatný rozsudok súdu, mala za to, že súčasťou základného práva na súdnu a inú ochranu podľa vyššie označeného článku ústavy je podľa stabilnej judikatúry ústavného súdu (PL. ÚS 21/00, I. ÚS 5/00, II. ÚS 143/02, IV. ÚS 292/04) aj nútený výkon súdnych a iných rozhodnutí vrátane súdnej exekúcie podľa Exekučného poriadku. K tejto časti dovolania, dovolací súd poznamenáva, že v preskúmvanej veci nejde o exekučné konanie, v ktorom exekučným titulom by bol rozhodcovský rozsudok.

Žalovaná sa k dovolaniu nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. V zmysle § 238 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O.s.p.) alebo rozsudok, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.), alebo rozsudok potvrdzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd v jeho výroku vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu, alebo ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 (§ 238 ods. 3 O.s.p.).

Nakoľko v prejednávanej veci je dovolaním napadnutý rozsudok, ktorým odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa (pričom v jeho výroku prípustnosť dovolania nevyslovil, ani nejde o potvrdzujúci rozsudok rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým tento vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4), je nepochybné, že prípustnosť dovolania žalobkyne z § 238 ods. 1 až 3 O.s.p. nemožno vyvodit'.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p., (v znení účinnom do 31. decembra 2014), dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p., pričom samotná dovolateľka nenamietala, že by v konaní došlo k procesným vadám v zmysle § 237 O.s.p. a ani dovolací súd nezistil existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení.

Pokiaľ dovolateľka svoje dovolanie odôvodnila tým, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, a že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, treba uviesť, že inú procesnú vadu (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) považuje Občiansky súdny poriadok za prípustný dovolací dôvod, ktorý možno uplatniť vtedy, ak je dovolanie prípustné; samotná táto vada ale prípustnosť dovolania nezakladá. Rovnako nesprávne právne posúdenie veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.) je prípustným dovolacím dôvodom, ktorý možno uplatniť vtedy, ak je dovolanie prípustné, samo nesprávne právne posúdenie veci ale prípustnosť dovolania nezakladá. Dovolanie je v ustanoveniach Občianskeho súdneho poriadku upravené ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nemožno podať proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu; pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky prípustnosti dovolania, nemožno napadnuté rozhodnutie podrobiť vecnému preskúmvaniu, a preto ani zohľadniť prípadné vecné nesprávnosti.

Nakoľko prípustnosť dovolania v danom prípade nemožno vyvodit' z § 238 O.s.p. a neboli zistené (ani tvrdené) vady konania uvedené v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobkyne podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p. s tým, že žalovanej, ktorá mala v tomto konaní úspech, žiadne trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 19. februára 2015

JUDr. Eva S a k á l o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lenka Pošová